

GÖTEBORGS 8:E BAPTISTFÖRSAMLING

SARDES: RYKTE ATT VARA LEVANDE MEN ÄR DÖD

Uppenbarelseboken 3:1-6 • Predikan G8B 2024-06-16 (Fågelbergskyrkan) • Johnny Lithell

INLEDNING

Under första halvan av 1900-talet fanns det en välkänd presbyteriansk pastor som hette Donald Gray Barnhouse. Han var välkänd bland annat eftersom han var en pionjär inom radio där han både predikade och gav bibelstudier. I ett av sina radioprogram gav han sina tankar av hur en stad kunde se ut om Satan fått kontroll över den. Vad han sa var en smula oväntat eftersom det första man kanske tänker sig skulle vara att staden förvandlades till en ödemark som präglas av kaos och uppror och våld och dekadenser. Men Barnhouse målade istället en bild av välstädade gator, ordning och reda, invånare som log mot varandra och hälsade artigt. Inga svordomar, ingen offentlig oansändighet, välartade barn. Och varje söndag skulle kyrkorna vara fulla. Men de skulle inte predika Kristus.

Oavsett om Barnhouse har rätt eller inte så kan vi ändå konstatera att han beskriver församlingen Sardes. Den församling som hade rykte om sig att vara levande, men som i verkligheten var död. Den församling som rengör bågaren på utsidan, så att allt ser bra ut, men som på insidan är full av vinningslystnad och omåttlighet (Matt 23:25).

Jesu brev till församlingen i Sardes är en text som understryker mycket av vad vi kan se i vår svenska kristenhet, och säkerligen också i våra egna liv. Den visar hur lätt det är för oss att hamna i tankar på att om något *ser* bra ut så måste det betyda att det är rätt. Dessutom visar den hur lätt det är som församling att börja kompromissa med troheten till Kristus för att göra det lättare för oss själva och vilka ödesdigra konsekvenser det får.

När vi nu går igenom texten ska vi göra det i sex punkter. Texten följer i stort sett samma mönster som till de andra församlingarna och därför blir också predikopunkterna ganska lika vad vi hört tidigare. För det första ska vi titta på staden Sardes, för det andra ska vi titta på hur Kristus framställs, för det tredje ska vi titta på det vi kan kalla ”församlingens ofullkomliga gärningar”, för det fjärde ska vi titta på Jesu uppmaning till församlingen, för det femte ska vi titta på Jesu löfte till de sanna kristna och sedan ska vi i den sjätte punkten fundera på varför detta är så viktigt för oss. Så: (1) om staden Sardes, (2) hur Kristus framställs, (3) församlingens ofullkomliga gärningar, (4) Jesu uppmaning till församlingen, (5) löftet till de sanna kristna, och (6) varför detta är viktigt för oss.

I. OM STADEN SARDES

I Sardes kan vi se någon som jag har fått lära mig kan liknas vid Edinburgh Castle. Det är ett slott som är byggt på en hög och brant klippa som sträcker sig långt över staden. Staden Sardes var byggd på ett liknande sätt, vilket gjorde den till en stad som var i princip omöjlig att inta för en fiendtlig armé. Man kunde försvara den med ett dussin soldater.

Självsäker

Därför var det en stad som var väldigt självsäker. De kände sig helt trygga. Och staden var dessutom oerhört förmögen eftersom de hade en flod där de kunde vaska fram stora mängder guld. Kungariket Lydien (eng Lydia), där Sardes var huvudstad, nådde sin högsta höjd under 500-talet före Kristus under kung Krösus (eng Croecius)– vilket är ett namn många av oss känner igen – och det sägs att det var där man började att prägla mynt. Rika, trygga och självsäkra.

Men den här självsäkerheten blev också stadens fall. Två gånger blev den intagen, båda gångerna på samma sätt. De slarvade med vakthållningen och under nattens mörker kunde fienden klättra upp längs klippan och över muren. Dels intogs staden av det persiska riket i slutet av 500-talet före Kristus, och sedan intogs den av det grekiska riket 214 f Kr.

Politiskt korrekt

Vi ska återkomma till hur stadens självsäkerhet och ovaksamhet verkar ha smittat av sig på församlingen, men en annan sak vi kan se hos församlingen är att den verkar ha haft det bästa ryktet av alla dessa sju församlingar. Om vi hade frågat någon som kände till alla sju vilken som var den bästa skulle den personen troligtvis ha sagt att det var församlingen i Sardes. Det är församlingen som samlar mest folk. Det är församlingen som växer. Det är den församling som har mest grejer på gång. Som har bäst musik och bäst program för barnen. Det är den församling dit alla kändisar går.

Det religiösa livet i Sardes var som många andra grekiska städer med romerskt inflytande. Det fanns tempel för många olika gudar, inklusive tempel för romerska kejsare. Dessutom fanns en stor och inflytelserik judisk minoritet. Det finns rester från en mycket stor judisk synagoga där som säger oss att det judiska livet måste ha varit framträdande i staden.

I ljuset av det är det intressant att lägga märke till att församlingen i Sardes inte alls tycks ha varit förföljd. I de andra städerna fick kristna ge sina liv. Aposteln Johannes är fånge på ön Patmos för evangeliets skull. De andra breven talar om att församlingarna ansåts av både Satans synagoga, det vill säga, judisk förföljelse och att de bor där Satan bor, det vill säga, hednisk förföljelse. Vi har talat om att judarna hade blivit undantagna kravet på att tillbe kejsaren, men att judarna inte lät de kristna komma undan på samma tillstånd. Vilket innebar att när det romerska imperiet krävde att också de kristna skulle delta i tillbedjan av kejsaren och erkänna honom som Herre och frälsare så var det omöjligt för de kristna att göra det. Vilket ledde till förföljelse.

Men här har vi församlingen i Sardes som lever sida vid sida med både judar och hedningar, båda som ställer exklusiva krav som annars skulle innebära förföljelse, men församlingen blir ändå inte förföljd. På något sätt hade församlingen lyckats hitta ett sätt att passa in och bli accepterade utan att bli förföljda.

II. HUR KRISTUS FRAMSTÄLLS

Vi går vidare till den andra punkten och tittar på hur Kristus framställs.

Uppenbarelseboken 3:1 (SFB-15)

ˆOch skriv till ängeln för församlingen i Sardes:

Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna:

Det är alltså samma mönster som tidigare. Han går tillbaka till det första kapitlet och introducerar sig till de olika församlingarna med bilder därifrån, men också på olika sätt som har direkt med varningarna till församlingarna att göra. Så hur introducerar han sig till församlingen i Sardes? Han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna.

Sju andar

De sju andarna har vi redan talat om för några veckor sedan när vi tittade på den fjärde versen i det första kapitlet. Där såg vi att det var en trinitarisk hälsning, även om den var lite annorlunda än vi är vana vid. Det är en hälsning från Fadern och sedan från de sju andarna och sedan från Sonen. Och vi noterade att det är en ovanlig ordning eftersom Johannes använder språk som hör till templet, där de sju andarna hör sammans med de sjuarmade ljusstakarna som översteprästen skulle förse med olja. Vi noterade också att siffran sju symboliserar fullhet. De sju andarna är ett sätt att säga ”den fullkomliga – eller den fulla – Anden”

Sju stjärnor

De sju stjärnorna har vi också talat om tidigare. I den grekiska texten används ordet för ”budbärare”. Det kan betyda ”ängel”, men det kan också handla om mänskliga budbärare. Jag berättade att jag hade fått ändra mig från att tänka att det handlar om änglar som är kopplade till församlingarna till att snarare tro att det handlar om mänskliga personer som leder och representerar församlingarna.

Den som identifierar andlig död

Oavsett vad man tror om de sju stjärnorna är i alla fall poängen att Jesus håller dem i sin hand. Och poängen med att det är en formulering som kommer tillbaka i det här brevet är att Jesus identifierar sig som den som har den helige Andes fullhet och den som har församlingens budbärare i sin hand. Varför säger han det? Jo, för att han är den som kan utsäga med säkerhet huruvida den här församlingen är andligt levande eller inte. Han är den ende som dels känner församlingen i allt, men också den som har den helige Ande och den som sänder den helige Ande som är den enda som kan ge liv åt andligt döda människor.

III. FÖRSAMLINGENS OFULLKOMLIGA GÄRNINGAR

Vi går vidare till den tredje punkten och tittar på vad Kristus säger om församlingen.

Uppenbarelseboken 3:1-2 (SFB-15)

¹[...]

Så säger han som har Guds sju andar och de sju stjärnorna: Jag känner dina gärningar. Du har namn om dig att du lever, men du är död. 2 Vakna upp och stärk det som är kvar och som var nära att dö, för jag har inte funnit dina gärningar fullkomliga inför min Gud.

Anledningen att han säger att församlingen är död är att han inte har funnit dess gärningar fullkomliga. Vad kan det handla om?

Jag skulle tro att det handlar om att de inte har förkunnat evangeliet på ett sätt som överensstämmer med Guds ord. Det har varit något som fattats. Anledningen att jag tror det är vad som står i vers 5,

Uppenbarelseboken 3:5 (SFB-15)

«Den som segrar ska alltså bli klädd i vita kläder, och jag ska aldrig stryka hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Far och hans änglar.

Det finns en sak som återkommer i Nya testamentet när det handlar om personer som skäms för att bekänna Kristus. Han säger att om de skäms för att bekänna honom ska inte heller han bekänna dem inför sin Fader i himlen (Matt 10:32-33). Den här församlingens gärningar är ofullkomliga eftersom de inte bekänner Kristus inför omvärlden i Sardes. Det är något som fattas. De har putsat på sin bekännelse för att kunna passa in i staden och vinna dess acceptans.

De vill inte bli förföljda och hamna utanför systemet. De vill inte strykas från boken där namnen på stadens medborgare står. De vill vara respekterade. De vill vara omtyckta. Så de gör inte gärningarna fullt ut.

Jesus säger inte att de inte gör några gärningar. De gör säkert massor av saker. Och de gör säkert vad de kan för att predika evangeliet i en stad som denna, men utan att reta folk så att det leder till förföljelse. Men Jesus säger han inte finner deras gärningar fullkomliga. Det är något som fattas. Det är tillrättalagt och därför blir det falskt och vilseledande.

Paulus predikan provocerar

Det är en slående kontrast när vi tänker på de andra församlingarna där folk har fått ge sina liv för att de bekänner Kristus inför människorna. Och det är en slående kontrast när vi läser om hur Paulus predikade evangeliet dit han kom. Det här var en församling som både kunde vittna om Jesus för den stora judiska gruppen och för den stora hedniska gruppen.

Titta i Apostlagärningarna 17:1,

Apostlagärningarna 17:1-5 (SFB-15)

«De tog vägen över Amfipolis och Apollonia och kom till Tessalonike, där judarna hade en synagoga. 2 Paulus besökte dem som han brukade, och under tre sabbater samtalade han med dem utifrån Skrifterna 3 och förklarade och visade att Messias måste lida och uppstå från de döda. Och han fortsatte: "Denne Jesus som jag förkunnar för er, han är Messias." 4 Några av dem blev övertygade och anslöt sig till Paulus och Silas. Därtill kom ett stort antal greker som vördade Gud och inte så få kvinnor av förnäm släkt.

5 Men judarna blev avundsjuka och fick med sig en del onda män från gatan och samlade en mobb till upplopp i staden. De stormade fram mot Jasons hus och sökte efter Paulus och Silas för att släpa ut dem till folkmassan.

Det är vad som hände när Paulus predikade evangeliet för en judisk synagoga. Det blev upplopp i staden. Och det var inte en engånghändelse. Han blev ofta misshandlad och utkörd ur staden eller överlämnad till den romerska myndigheten. Därför att det evangelium som Paulus predikade väcker anstöt hos judarna. Han säger att den Messias som de väntat på har kommit. Att Gud har blivit människa, dog för deras synder och uppstod på tredje dagen. De behöver inte bygga något nytt tempel för att tillbe Gud. Nu är församlingen Guds tempel. Och offret har skett en gång för alla. Hela deras liv är borta, det är förändrat. Han har kommit och han är Jesus Kristus.

Det var det budskap som fick Paulus arresterad, misshandlad, skeppsbruten, arresterad, misshandlad, misshandlad, arresterad, arresterad, misshandlad, misshandlad. Och det var när han bara reste genom staden. Vad skulle hända om en församling fanns i staden och

predikade det här evangeliet vecka efter vecka? Det skulle inte bara bli upplopp, den judiska församlingen skulle se till att få den kristna församlingen krossad. Och troligtvis var det därför församlingen i Sardes putsade på budskapet så att det inte skulle väcka sådan anstöt hos judarna.

Men detsamma gällde ju hedningarna. Lyssna återigen på vad som hände när Paulus predikar för hedningar. Vi fortsätter i samma kapitel i Apostlagärningarna. Nu har Paulus kommit till en annan stad, nämligen till Aten i Grekland. Han står på Aeropagen för att tala till hedningarna. När han talade till judarna kunde han samtala med dem och förklara utifrån Skrifterna. Men det kunde han förstås inte göra med hedningarna. Hör vad han säger,

Apostlagärningarna 17:22-25 (SFB-15)

22 Paulus ställde sig då mitt på Areopagen och sade: "Atenare! Jag ser att ni på alla sätt är mycket religiösa. 23 När jag gick omkring och studerade era gudabilder fann jag nämligen också ett altare med inskriften: Åt en okänd gud. Det ni tillber utan att känna, det förkunnar jag nu för er.

24 Gud är den som har skapat världen och allt som finns i den. Han som är Herre över himmel och jord bor inte i tempel gjorda av människohand. 25 Han låter sig inte heller betjänas av människohänder som om han behövde något, han som åt alla ger liv och anda och allt.

Han kommer alltså till Aten och säger att han gått igenom deras stad och sett en massa avgudar och hittat det här altaret åt en okänd gud, för att de hoppas att om den gud som de inte känner till kommer och hälsar på så ska han inte bli arg på dem. Men den som de kallar okänd är den Paulus förkunnar för dem. Han är större än allt och en dag ska han döma alla genom Jesus Kristus. Han uppskattar inte avgudar. Därför måste de omvända sig och tro på honom.

Återigen vänder han upp och ner på hela deras värld och varnar dem för vad som kommer att hända om de inte omvänder sig. Det är inte något reklambudskap han kommer med. Det är inte ett budskap att de kan behålla allt de vill ha och sedan få så mycket mer. Nej, han bjuder dem att komma och dö för att sedan uppstå till ett nytt liv i Kristus.

Men det gör inte församlingen i Sardes. Deras förkunnelse var otillräcklig. Och därför var de accepterade och respekterade. Därför kunde de ha en församling som lockade mycket folk och växte. Därför hade de rykte om sig att vara levande. "Det är många som kommer! Församlingen växer! Alltså lever vi och frodas!"

Men Jesus säger att de inte alls lever utan att deras tjänst är en dödens tjänst. De är döda och det enda döda människor kan förmedla är död.

Komma som en tjuv

Och han varnar dem att om de inte är vakna ska han komma som en tjuv. Också det är en tanke som återkommer i Nya testamentet, bland annat i Matteusevangeliets 24:e kaptiel. Varje gång den här tanken återkommer, att Jesus ska komma som en tjuv, handlar det om hans andra ankomst. Det finns i Första Thessalonikerbrevet 5:2 och 4. I Andra Petrusbrevet 3:10. Och i Uppenbarelseboken 16:15,

Uppenbarelseboken 16:15 (SFB-15)

15 "Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans skam."

Det är en bild som påminner om vad vi ser i Matteusevangeliets sjunde kapitel, där Jesus säger att inte alla som säger till honom "Herre, Herre" ska komma in i himmelriket utan bara de som gör hans Faders vilja. Många ska säga till honom "Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut onda andra och gjort många kraftgärningar i ditt namn?" Men han ska säga att han aldrig har känt dem och visa bort dem.

Vi behöver alltså ha klart för oss distinktionen mellan sanna och falska kristna. Det finns personer, ja, Jesus säger att de är många, som gör anspråk på att tillhöra honom och som till och med kan profetera i hans namn, men han känner dem inte. Här har vi en hel församling som har rykte om sig att vara levande, som växer och i mänskliga ögon blomstrar, men som Jesus säger är död. Den är falsk.

Detta med att han ska komma som en tjuv knyter också an till staden Sardes historia. Den staden har aldrig fallit för en armé som attackerade med full kraft. Men två gånger hade fiender smygit in i i mörkret och intagit staden. De trodde att de var osårbara. De var rika och självsäkra. Och församlingen i staden tyckte säkert att de var lika bra. De tänkte kanske att de hade hittat ett "tilltal" som kunde locka folk utan att väcka anstöt.

Är inte detta är en bild på kristenheten i Sverige? Det viktigaste är att vi är snälla. Att ingen blir sårad. Att alla får vara med. Svenska församlingar vänder ut och in på sig själva för att vara alla till lags. Jag läste någonstans en formulering om predikningarna i döda församlingar som jag tyckte passade så bra in på vår kultur: det är en snäll person som står framför en skara snälla personer och säger till dem att vara snälla. Det sägs att de är levande men de är döda. Om de inte omvänder sig ska Jesus komma som en tjuv. De vet inte när, men deras dom ska komma.

IV. JESU UPPMANING TILL FÖRSAMLINGEN

Det leder oss vidare till den fjärde punkten som handlar om Jesu uppmaning till församlingen. Vad säger han att de måste göra? Fem saker.

1. Vakna

För det första måste de vakna upp. Han uppmanar församlingen till en respons som är annorlunda mot den stad som låg och sov när fienden klättrade in. Sluta vara så självsäkra och självgoda. Vakna upp och var vaksamma. Kom ihåg att ni inte är osårbara. Att det faktiskt finns en evig undergång och att ni är på väg dit. Ni tror att bara för att folk tycker om er och för att de kommer till er församling så gör ni något som är rätt och bra, när verkligheten är att anledningen till att de kommer är att ni är döda och de inte har något att frukta hos er.

2. Stärk det som är kvar

För det andra säger han att de ska stärka det som är kvar och som är nära att dö. De måste vara medvetna om att synden sprider sig genom en församling som en jäst som genomsyrar hela degen. Vi kan se det hos våra barn. De kan umgås med mogna kristna i timmar och vi önskar att vissa personers gudfruktighet skulle smitta av sig. Men så tillbringar de tre minuter med människor som gör saker som man inte borde, och det lär de sig direkt. Därför att synden smittar. Den är som ett virus som flyger från den ena till den andre.

Jesus säger att de måste sätta stopp för det. Det måste hantera synden, vilket börjar med att ta den på allvar. De måste stärka det som är kvar och som är på väg att dö. Skydda det. Stoppa ondskan som drar fram med död.

Men det är inte så lätt. Därför att vad som nästan alltid händer i en församling som är full av kompromisser med Guds ord är att man är otroligt självsäker. Om någon skulle ställa sig upp och säga att det inte finns något liv där eftersom de inte predikar det sanna evangeliet skulle de svara: ”Jaså, verkligen? Se dig om och se hur mycket människor som kommer? Hur kan du säga att det inte finns något liv här? Det är uppenbart att Gud välsignar oss eftersom vi växer och alla tycker om oss.”

Men Kristus säger, ”stärk det som är kvar.” Skydda det.

3. Kom ihåg vad du tagit emot

För det tredje säger han att de ska komma ihåg vad de har tagit emot och hört. Också det här är ord som pekar oss direkt mot evangeliet. Ofta hör vi ord som dessa när det handlar om evangeliet. I Apostlagärningarna säger judarna till apostlarna att de inte får predika om Jesus. Men de svarar att vi kan inte hålla tyst med vad vi sett och hört (Apg 4:20).

Så vad är det de ska komma ihåg? De ska komma ihåg evangeliet. De ska vakna upp, stärka det som är kvar och komma ihåg vad de tagit emot och hört. De ska komma ihåg det evangelium de brukade predika tills någon blev sårad av dem eller arg på dem och de sedan justerade det så att allt skulle gå bra. Nej, kom ihåg det första, det ursprungliga, det verkliga evangeliet. Han kallar församlingen till en reformation. Gå tillbaka till källan.

4. Håll fast vid det

Och sedan säger han, för det fjärde, att de ska hålla fast vid det. Varför säger måste han säga det? Därför att även om församlingen reformeras så måste vi fortsätta att vara noga med att hålla kvar det. Det finns alltid en frestelse och en tendens att söka bekvämare sätt och undvika de jobbiga delarna. Vi tycker inte om att bli hånade. Vi tycker inte om att förtalas. Vi tycker inte om när andra blir arga på oss. Så därför har vi en tendens att släppa på vissa saker som vi vet kommer att väcka anstöt.

Men Jesus säger, ”håll fast vid det”. Släpp inte taget! Var uppmärksam och trofast!

5. Vänd om

Till sist säger han ”vänd om”. Vänd om. Det är en given del i det kristna livet, men det är det första som åker ut i en död församling. Därför att omvändelse börjar med att man tar synden på allvar. Dessutom är det ett verk av den helige Ande. Det är den helige Ande som ger omvändelse och därför kommer den inte att finnas i en församling som är död.

Den börjar med att vi ser vår synd. Den helige Ande öppnar våra ögon för synden. Det fortsätter med att vi sörjer över vår synd. Vi tar den på allvar och förstår att den skadat både oss och andra människor och vår relation till Gud. Sedan leder Anden oss att bekänna vår synd, både för Gud och vänner i församlingen. Därefter leder Anden oss att ta ansvar för synden och acceptera syndens konsekvenser. Och till sist leder Anden oss att fly från synden och vidta åtgärder för att den inte ska upprepas.

Vänner, omvändelse är den kristnes stridsrop. Satan vill locka oss i synd eftersom det skadar relationen till vår Fader, och sedan vill han hålla oss kvar där genom skam eller genom andra knep. Men att få bekänna sina synder är ett av våra högsta privilegier och ett underbart uttryck för evangeliet och den fria förlåtelse och befrielse vi har i Kristus.

V. LÖFTET TILL DE SANNA KRISTNA

Det leder oss till den femte punkten som handlar om Kristi löfte till de sanna kristna som trots allt fanns i Sardes. För precis som i Tyatira fanns en rest, en liten minoritet som faktiskt höll fast vid Kristus och tillhörde honom.

Församlingen i stort hade upphört att bekänna Kristus inför människorna och därför ska inte heller Kristus bekänna dem inför Fadern. De hade smutsat ner sina kläder och kompromissat för att bli accepterade av det omgivande samhället. De ansågs vara kristna, och kanske också tänkte på sig själva som kristna, men i själva verket var de döda. Men i detta sammanhang fanns det alltså några individer som verkligen tillhörde Kristus. Och till dessa ger Jesus ett löfte. Han säger,

Uppenbarelseboken 3:4 (SFB-15)

Men du har några få i Sardes som inte har smutsat ner sina kläder, och de ska vandra med mig i vita kläder, för de är värdiga.

Vandra med Kristus i rena kläder

Detta med smutsiga och rena vita kläder är ett återkommande tema, inte minst genom Uppenbarelseboken. De vita kläderna är en bild på renhet; renheten hos Guds sanna folk och renheten i deras gärningar.

Men här står inte bara att de ska vandra med Kristus i vita kläder, det står också att de är värdiga. Det är anmärkningsvärt eftersom samma ord används vid fem andra tillfällen i Uppenbarelseboken (4:11; 5:2, 4, 9, 12), samtliga handlar om Jesus och bara Jesus. Det här är enda gången i Uppenbarelseboken det här ordet används och handlar om Jesu efterföljare.

Han säger att det finns några namn – det är för övrigt intressant hur detta med namn återkommer i det här brevet. Först säger han att församlingen har ett namn att de är levande, men det är falskt. Sedan säger han att det finns några få namn som inte har smutsat ner sina kläder och hans namn ska inte strykas ur livets bok och Jesus ska bekänna hans namn inför sin Fader och inför hans änglar. Hursomhelst finns det några få, som Svenska Folkbibeln säger, som ska få vandra med Jesus i vita kläder för de är värdiga.

Lägg märke till tempusformen. De ska få (i framtiden) för de är (just nu) värdiga. Menar han då att på grund av att dessa individer i sig själva har en kvalitet, en sorts värdighet, som gör att de får vandra med honom i framtiden?

Nej. Jesus har inga tvivel om att de kommer att vandra med honom i vita kläder. Han säger att de är värdiga och de kommer alla att förbli värdiga. Varför? För att deras värdighet inte är deras egen. Det är en främmande värdighet. Det är Jesu Kristi egen rättfärdighet som har tillräknats dem.

Församlingen i Sardes hade ett namn att vara levande men var i själva verket död. Varför var den död? För att den helige Ande inte hade sin boning där. Men dessa andra, dessa få individer hade ett verkligt namn, ett namn som överensstämmer med verkligheten. Därför att den helige Ande bor i dem. Därför att de genom tron har förenats med Kristus. Deras kläder är rena eftersom de har blivit iklädda Jesu Kristi egen rättfärdighet. De kommer att vandra med honom klädda i vitt, Jesus vet det eftersom de vandrar i hans egen rättfärdighet.

Det är vad det innebär att vara frälst. Mina kläder är inte nersmutsade. Hur kan jag säga en sådan sak?! Jag känner ju mig själv! Ändå är jag ren inför Gud! Hur kan jag säga så? Bara på

grund av Jesu Kristi rättfärdighet. Om det vore upp till mig själv skulle mina kläder var hur smutsiga som helst. Men eftersom jag nu genom tron är förenad med Kristus är mina kläders renhet inte ett resultat av mina egna ansträngningar, inte heller är min vandring med honom ett resultat av något jag själv åstadkommit. Det är Gud som verkar i mig, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske (Fil 2:13). Anledningen att Jesus kan vara helt säker på att de kommer att vandra med honom i vita kläder är att han inte bara frälsar utan också bevarar.

Det är löftet. Vi ska få vita kläder. Vi ska få vandra med honom. Våra namn ska aldrig strykas ur livets bok. Det är för övrigt en referens till något som ofta hände med de kristna i staden där de bodde. Varje stad förde bok över vilka medborgare som fanns där. Men om man inte bekände kejsaren som Herre och frälsare så ströks man ur boken. Men här säger Jesus att även om ni stryks ur världens alla böcker ska jag aldrig stryka er ur den bok som verkligen spelar roll. Och han ska bekänna vårt namn inför sin Fader och inför änglarna.

Så var vaken och trofast.

VI. VARFÖR ÄR DETTA VIKTIGT FÖR OSS?

Sista punkten: varför är det här så viktigt för oss? Jag vill nämna två saker.

1. Vi vill också vara omtyckta

Dels är det här en viktig text för oss för även om vi är en yngre församling som är noga med att predika hela Guds rådslut och som är en smula vana att gå emot det politiskt korrekta så är vi fortfarande syndare som gärna vill vara omtyckta. Det är tröttsamt att bli misstänkliggjord och missförstådd.

Dessutom mår vi bättre, vi som alla andra, om det kommer fler människor till vår församling. Det ger känslan av att något är på gång. Det är något som händer. Vi får ta fram fler stolar. Och därför – häng med nu – måste vi väl göra något rätt?

Och den tanken leder i sin tur till tanken att vad det än är vi gör som gör att människor kommer så måste det vara det rätta. Men det är ett allvarligt felslut och det leder oss in i precis samma tankebanor som församlingen i Sardes.

2. Vi har samma evangelium

Andra anledningen att det här är viktigt för oss är vi har samma evangelium som dem. Och också vi lever i en kultur som tar anstöt av många saker som hör till evangeliet. Vi lever till och med som en del i en kristenhet som tar anstöt av evangeliet. Vilket innebär att också vi lätt kan runda av de hörn som kan tyckas vara lite väl kantiga och snygga till det hela så att det inte blir så jobbigt.

Vänner, det är jobbigt att vända upp och ner på människors liv. Det är jobbigt att tala om liv och död och sedan bli hånad för det. Evangeliet är obeskrivligt goda nyheter, men det börjar med att vi tänker rätt om oss själva och de flesta människor vill inte höra det – inte ens de flesta som kallar sig kristna. Därför är det här en viktig text för oss.

Slutsats: predika trofast

Det betyder förstås inte att vi ska söka efter att bli illa omtyckta eller att vi ska ta det som att vi gör allt rätt när ingen tycker om oss. Det kan verkligen vara så – jag har sett det många gånger – att vissa personer bara är så otrevliga att folk inte står ut med dem för den sakens

skull. Vissa har satt i system att vara så kallade "sanningssägare" som tar det som en hedersbetygelse att andra tycker illa om dem.

Det är andra diket. Om ingen vill höra dig förklara evangeliet för att du bara vill säga hårda saker så är du inget trofast vittne, då är du bara en otrevlig person. Nej, vi håller fast vid vad vi tagit emot. Vi anstränger oss för att predika evangeliet så trofast vi kan för att vinna så många som möjligt. Vi förklarar och resonerar, med glädje, allvar och tålamod, och då kommer vi att märka, precis som för Paulus i Apg 17 att vissa lyssnar och vissa hånar. Och så ber vi att Gud ger sin Ande och ger liv.

AVSLUTNING

Så, vänner, låt oss komma ihåg vad vi tagit emot och hålla fast vid det. Låt oss njuta av allt av vad Jesus är och den frihet han ger. Och låt oss öva oss och fortsätta be den helige Ande att ge omvändelse för varje dag så att vi bevaras i trohet till hans ord, oavsett vilka utmaningar som finns runt omkring oss.